

parc públic que, com saben perfectament, no dóna abast a les necessitats que tenim hui en dia. I el que hem fet és buscar els mecanismes per a ampliar este parc públic.

I eixos mecanismes partixen justament de comprar cases, comprar cases, no expropiar, senyora Vega. Hi ha una gran diferència, que vostés coneixen molt bé entre expropiar i comprar. Quan expropiem, quan s'expropia, és en contra de la voluntat de les persones. Quan es compra, és el mateix preu tal qual anaven a vendre les cases, el mateix preu.

Hem comprat en Algemesí, com saben perfectament, cases de 98 metres quadrats, amb traster i garatge per mil euros, mil euros. Mil euros, que la persona que va ser embargada d'eixa casa no va poder pagar per a poder comprar-les.

Per tant, entenguen que nosaltres sempre estarem al costat de les persones, i fonamental, si realment pensen que és inconstitucional, lligen la Constitució, lligen l'article 10, quan parla de dignitat humana, lligen l'article 47 quan parla de vivenda, lligen l'article 33 quan parla dels elements socials de la propietat. Si vostés lligen la Constitució, sabran que este decret llei és enormement i perfectament constitucional.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, vicepresident.

Continuarem amb la sessió de control. Ara, amb la pregunta la formula la síndica del Grup Parlamentari Unides Podem, il·lustre diputada Naiara Davó, al president del Consell.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Davó Bernabeu:

Gràcies, president.

Bon dia, senyories.

Bon dia, president.

Hui ningú dubta de la necessitat d'ampliar el sector públic per protegir les majories socials. Hui la ciutadania ja ha establert nous consensos en torn a la sanitat pública i a les polítiques que beneficien a les majories, als ERTO, a les prohibicions dels desnonaments, davant dels atacs que hem vist dels mercats.

Com bé estàvem dient ací, si al 2008 l'austeritat i el neoliberalisme van patir la seua derrota econòmica; ara, al 2020 han patit la seua derrota cultural, perquè va ser el 2008 i la seua posterior gestió de la crisi la que van tindre una bandera molt clara: les retallades.

Retallades en sanitat, en educació, en serveis públics. Retallades en drets laborals i civils, acompanyades, a més, d'ajudes molt generoses als bancs: 60.000 milions d'euros que van anar a parar als culpables de la crisi financera i que mai van ser retornats.

Un model que estava a mesura de les elits financeres i dels més privilegiats. Un model que ja ha fracassat. On ahir hi havien desnonaments, hui es prohibixen. On ahir hi havien retallades de drets laborals, hui es prohibixen els acomiadaments.

Hem aconseguit que aquesta crisi no supose una retallada de drets, però encara hi ha certs partits, ho estem veient, que volen que tornem al passat i que es resistixen a donar el pas que necessitem per a afiançar aquesta dècada.

I no ho podem permetre, perquè és cert que hem de convidar a eixos partits que se sumen als nous consensos socials, en compte de trencar-los en favor de les minories privilegiades. I ací hem de ser clars. Necessitem acords amplis. Sí, necessitem acords amplis per a ampliar drets, però no ens podem permetre ni tornar a mirar arrere, ni trencar els nous consensos ciutadans que n'hi ha en torn al sector públic i a la justícia fiscal; si no, fallarem a les valencianes i els valencians.

Saben que en aquesta casa fa mesos que treballem en la comissió de reconstrucció per a una reconstrucció valenciana al servei de les majories. I això significa que aquesta reconstrucció faça de les mesures excepcionals normes permanents.

I moltes han qüestionat com anem a finançar eixa reconstrucció. Ja hem fet el primer pas, tot i tindre eixe partit holandés treballant contra els interessos d'Espanya, hem aconseguit un acord històric a Europa, gràcies al govern de coalició, i hem fet que la veu i la posició d'Espanya se senta a Europa. Ara ens toca fer que la veu i la posició del País Valencià se senta a Espanya.

Per tant, és hora d'apostar de forma valenta per noves eines legals i econòmiques que ens permeten reforçar el nostre autogovern.

Arribaran els recursos europeus per a la reconstrucció i, a més, estes ajudes van a animar-nos i a permetre'ns fer polítiques d'ingressos complementàries. I és ahí on la Comunitat Valenciana ha de liderar un pla per a la reinserció social de les grans fortunes. Perquè fa massa temps que s'han volgut independitzar d'esta societat. Faça massa temps que es resistixen a pagar els impostos, com fem la resta de la societat, i no volen repartir els esforços de la reconstrucció.

Necessitem que els rics i que els privilegiats formen part de la nostra societat, que col·laboren i treballen, com treballem la resta de ciutadanes, per a arribar al millor estat.

El model de la reconstrucció valenciana ha de comptar amb totes i per aquesta raó, amb els esforços i les forces també dels rics i dels privilegiats. I és per això que necessitem posar la vista en noves eines per als ingressos comuns i una lluita ferma i valenta contra el frau fiscal. Per una banda, la reinserció social dels rics; per altra banda, la sexta marxa cap al model públic valencià.

El virus encara està entre nosaltres i per això hem de continuar preparant el nostre sistema sanitari i sociosanitari post-estat d'alarma.

Hem de continuar amb el material sanitari, mantenint els hospitals de campanya, com han dit, l'atenció primària i psicosocial i un alt nivell de rastrejadors.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories. Senyories, per favor.

La senyora Davó Bernabeu:

Açò, de forma immediata. Però també hem d'avançar cap a la reversió de les privatitzacions de Torrevieja i de Dénia, i de les residències en mans del fons voltors com a objectius estratègics per al futur.

Durant aquest crisi, aquesta terra li ha demostrat a Espanya que podem ser avantguarda, que podem prendre mesures pioneres i protegir les majories socials. Sabem que es pot fer més, però també sabem que mai abans s'havia fet tant.

Per tant, president, estem veient com hi ha actors polítics – ho acabem de veure fa uns moments– que pressionen per desfer el camí que hem encetat.

I hem de treballar juntes per sumar la majoria dels consensos possibles a aquesta reconstrucció. Però sabem que ho hem de fer per a una reconstrucció de totes i no per a una reconstrucció de part.

D'esta crisi no eixirem com al 2008. Ho tenim clar. Aquest govern ho ha demostrat. D'esta crisi hem d'alçar els nous pilars de la nostra comunitat.

Per això, president, li pregunte: si considera que la reconstrucció valenciana ha de ser diferent al model d'eixida de la crisi del 2008.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Després de formulada la pregunta per la síndica del Grup Parlamentari Unides Podem, passarem a conèixer la resposta del Consell.

Donem la paraula al president del Consell perquè pugua respondre la pregunta que s'ha formulat.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyora Davó.

Efectivament, l'eixida de la crisi ha de ser diametralment oposada a la que fou... la crisi de la primera part del segle, de la primera dècada del segle.

Saben que aquella resposta va ser una resposta que va portar pobresa, que va portar exclusió i que va portar desigualtat, i que encara no hem superat.

I quan estàvem començant a superar la desgràcia d'aquella crisi, hem tornat a rebre este cop. Un cop terrible, que encara estem en estat de *shock*, perquè, efectivament, no sabem exactament fins a on va a arribar.

Per tant, el que sí que ha passat és que hi ha hagut un canvi substancial, de qui està gestionant en estos moments la crisi i de quina manera, a més, i amb quines polítiques se va a abordar.

En primer lloc, en l'espai europeu, com vosté ha dit i estic totalment d'acord amb el seu plantejament. En l'espai europeu, el que va haver-hi en la crisi financera de finals de la primera dècada del segle va ser fonamentalment una posició de restricció, d'afebliment, de debilitament de l'estar del benestar. I això va suposar grans retallades. Ací entre nosaltres va significar que en la última..., entre 2011 i el 2015 es pergueren més de quasi 10 punts d'inversió en serveis públics.

Per tant, això va ser una eixida. L'eixida que va tindre la dreta en aquell moment va ser retallar. Retallar, retallar i retallar. Eixa va ser l'eixida que van plantejar.

Ara, afortunadament, el marc europeu ens ajuda, perquè ha canviat absolutament del paradigma. I en estos moments, des del primer moment Europa ha donat senyals molt positives. En primeres, algunes que afecten directament la moneda i que afecten l'estabilitat.

Que el Banc Central Europeu des del primer moment haja plantejat clarament que anava a donar suport a tots els països per a la seua estabilitat financera, això ha estat extraordinàriament important. I també ha estat molt important que, finalment, allò que nosaltres els valencians demanàrem, ho vaig demanar en la primera Conferència de Presidents, que havia d'haver-hi un pla Marshall.

Probablement, hauria de ser més gran encara, però hi ha un pla de reactivació europea que haguera sigut molt important que haguera passat així en la primera crisi. Perquè realment el que va passar va ser que finalment va hi haver una destrossa econòmica i social terrible.

Ara estem en un altra situació. Estem en una nova situació, perquè el marc europeu és un marc que ens dona suport, però també, com vosté deia bé, amb les polítiques del Govern d'Espanya en estos moments podem col·laborar, podem cooperar i podem actuar amb complicitat per a avançar en allò que és l'enfortiment de l'estat del benestar.

I han passat coses en eixe espai, en l'espai del Govern d'Espanya, que també són diametralment diferents al que hi havia passat en el passat; entre altres coses, que ara tenim un fons no reemborsable.

La pregunta és, quan alguns diuen: «No, és que encara no ens ha arribat suficient, tal». Sí, sí, això ho anem a discutir, a pesar que nosaltres estem molt contents del resultat final de la negociació. Però, ¿quant era el resultat del fons de reemborsament del govern del Partit Popular a partir de

l'any 2012? ¿Quins són els fons de reemborsament que van haver-hi? Ja li ho dic jo, zero.

Per tant, en estos moments estem en disposició de tindre aliats en Europa i en Espanya per tal de produir eixe procés de reactivació, que no podrà ser definitiu i amb el impuls necessari fins que no acabem amb la pandèmia.

En termes econòmics, el més important que hem de fer és reforçar el sistema de salut i de prevenció per tal d'acabar amb la pandèmia. Eixe és el gran objectiu per a la reactivació.

I després... i després el que cal fer és acordar. Efectivament, hem començat per un gran acord social entre els sindicats representatius d'este país i la patronal, representativa dels empresaris valencians, com ells són representants dels treballadors.

I hem arribat a un gran acord. Un acord que se desplegarà i que s'avaluarà i que, evidentment, ha de ser també completat per altres acords. L'acord institucional, perquè ajuntaments i diputacions treballem en la mateixa direcció, jerarquizant quines són les grans prioritats, que són prioritats socials i de reforçament de l'estat del benestar i, també, de l'economia.

I, en tercer lloc, també, eixe acord polític, que seria bo que el hi hagués. Si sols podem posar-nos d'acord en una sèrie de qüestions, posem-nos d'acord en això. No fa falta un acord general, perquè, efectivament, com vosté ha dit, ací hi ha una gran pluralitat i hi han grups que mai anem a estar coincidents en altres.

Però, hi ha una voluntat clara de defensar els interessos del valencians? Sí o no? Eixa és la qüestió. Si n'hi ha voluntat, este govern està absolutament disposat a acordar. Però si hi ha voluntat de veritat.

Si el que es pretén és simplement fer de la pandèmia, com alguns estan fent encara, objecte de confrontació, sincerament, els valencians en prendran nota.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Agraïm al Consell...

(Es procedeix a la votació dels punts primer, segon, tercer, quart, cinqué, sisé, seté, huité i nové de l'ordre del dia de la 21a sessió de les Corts Valencianes)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Els informe que anem a passar al punt de votació. Durant estos moments els diputats que s'han d'incorporar a

l'hemicicle, se podran incorporar. I els que s'han d'absentar, se poden absentar, els que ja han votat telemàticament.

Com saben vostés, anem a fer votació ordinària i telemàtica dels punts 1 al 9 que tractarem el passat dimarts.

Mentres instal·lem les urnes, agraïm al Consell... Ara indicarem exactament les persones que han votat telemàticament i les persones que tenen dret al vot.

Posarem dos urnes, que és una realitat, per a triar als nostres representants per a defensar la proposició de llei.

Senyories, anem a passar a votació. És una votació secreta, d'acord amb el que va aprovar la Junta de Síndics.

Senyories, anem a fer un primer punt de votació, electrònic. Informe al ple que s'han emés 54 vots telemàtics. Per tant, el nombre màxim de vots presencials serà de 45.

Hi han persones a la sala que ja han emés el seu vot telemàtic i, per tant, no podran fer-ho de forma presencial. Estic parlant del president del Consell –que ja no ens acompanya–, de la consellera Bravo, la consellera Barceló, la il·lustre diputada Catalá i Alfredo Castelló, la diputada Gabarda, Merino i Mercedes Ventura, i la diputada Pilar Lima.

Per tant, aquells que ja han efectuat el vot telemàtic s'abstindran de votar en esta votació. Torne a repetir que són 45 vots.

Anem a votar en primer lloc el punt primer. El punt primer els recorde que és: aprovació de l'Acord XI, de la present legislatura, de Junta de Síndics, de 3 de març de 2020, sobre la fixació del nombre de tres dels membres de la delegació de les Corts Valencianes davant el Congrés de Diputats per a la defensa de la Proposició de llei de modificació de la disposició addicional segona de la Constitució espanyola per a la reintegració efectiva del Dret Civil Valencià, presentada pels grups parlamentaris Socialista, Popular, Compromís i Unides Podem.

Senyories, comença la votació. Senyories, s'han exprimit 42 vots, dels quals 31 han sigut positius, que, sumats als 37 vots telemàtics, fa una xifra de 68 vots favorables. 9 vots en contra, que, sumats als 17, dona la xifra de 26 vots en contra. I una abstenció, no hi havia cap. Per tant, s'aprova el nombre de membres de la delegació valenciana per 68 vots a favor, 26 en contra i 1 abstenció. *(Veus)*

Sí? Què vol? *(Una diputada diu: «Sí, que ha tingut una falla que no l'ha deixat votar.»* D'acord, com no és rellevant, *(remors)* no és rellevant a efectes de la quantitat de vots que s'han esgrimit. En tot cas, ho deixarem aixina. Els serveis tècnics estan informats per vore la funcionalitat de l'aparell de votació.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, anem a continuar en els punts.

I ara vaig a donar-li la paraula a la secretària primera de la Mesa perquè, per ordre alfabètic, cride les seues senyories a exprimir el seu vot. Té la paraula...